

at Ydelse af saadan Hjælp — der i det lange Løb vil være den mest økonomiske for Kommunen — er i Strid med Princippet om, at der ved Tildeling af skønsmæssig Hjælp kun maa ydes *det nødvendige*. Der henvises til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger til Stk. 2 (§ 26, Stk. 2 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II) se Sp. 3199.

Bestemmelsen i Stk. 3 om, at kontante Tilskud saavidt muligt skal foretrækkes for Naturalforplejning, gaar forsaavidt imod den almindelige Opfattelse, at det givet er mere betryggende fra Samfundets Synspunkt at yde Hjælp i Naturalier end i Penge. Denne Betragtning mener man ikke bør anlægges, idet det er endnu vigtigere at bestræbe sig for gennem Ydelse af kontante Tilskud at vænne de trængende til at have Ansvar for deres egen Økonomi og at administrere med Fornuft. Kun hvis dette ikke kan opnaas, skal man gaa over til Naturalforplejning.

Stk. 4 svarer til Fattiglovens § 29, Stk. 4, med en Tilføjelse, svarende til Folkeforsikringsforslagets § 60, Stk. 1, om, at ingen kan tvinges til at lade sig underkaste nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed.

Til § 31.

Stk. 1 svarer til Fattiglovens § 29, Stk. 3, 2. Pkt.

Til § 32.

Svarer til Fattiglovens § 30, Stk. 2.

Til § 33.

Ved denne Bestemmelse er der søgt at raade Bod paa en afgørende Mangel i den nuværende Tilstand, idet Fattigloven ganske savner Bestemmelser om Ordningen af den kommunale Sygepleje, som bliver mere og mere uundværlig. Begrundelsen for Forslaget findes i 2 Hensyn.

Det første Hensyn er rent økonomisk. Thi med de meget store Udgifter, som en egentlig Hospitalsbehandling kræver, vil det være ganske urimeligt i mange Tilfælde paa et Hospital at skulle indlægge en Patient, som meget vel vil kunne være i sit Hjem og behandles der, naar der blot kan faas Assistance af en Person, der forstaar at anlægge eller skifte Forbindinger, lægge Omslag o. s. v. Og det vil være saa meget rimeligere at paalægge Kommunerne denne baade økonomiske og humane Ordning af Hjemmesygeplejen, som de nuværende Forhold ofte fører til, at Personer, som nødig vil paa Hospital, ogsaa i Tilfælde, hvor Hospitalsbehandling er unødvendig, bringes derind, medens samtidig Hjemmet midlertidig opløses, særlig i Til-

fælde af Moderens Sygdom, og blot med det Resultat, at det offentliges Udgifter derved yderligere øges.

Den anden Grund til Indførelse af kommunal Sygepleje er den, at med de stærkt stigende Lønninger i Forbindelse med Vanskeligheden af overhovedet at faa nogen til at paatage sig husligt Arbejde er den tidligere saa hyppige indbyrdes Assistance og gensidige Hjælpsomhed, der altid i særlig Grad har udmærket de smaa Hjem, ikke længer saa almindelig, og dermed er det lille Hjem, der rammes af Sygdom, endnu værre stillet end forhen, saafremt der ikke er Adgang til kommunal eller anden Sygepleje.

Der henvises til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger til den tilsvarende § 29 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II, jfr. Sp. 3199.

Til § 34.

Der henvises forsaavidt angaar §§ 34—37 til de almindelige Bemærkninger til Kap. III, se Sp. 2956.

§ 34 staar i Forbindelse med § 54 i Folkeforsikringsforslaget; med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Personer der foruden Aldersrentenydere kan indlægges i Alderdomshjem henvises til Bemærkningerne til § 54 i det i forrige Rigsdagssamling forelagte Forslag til nævnte Lov.

Naar der i nærværende Forslag er optaget en Bestemmelse om Alderdomshjem, skyldes det, at Folkeforsikringsloven ikke gør det til en Pligt for Kommunalbestyrelserne at oprette Alderdomshjem, hvortil kommer, at Alderdomshjem maa ses som et Led i Kommunernes forsørgelsesmæssige Opgaver.

Til § 35.

Der henvises til det af Børneværnsudvalget stillede Forslag til Affattelse af denne Paragraf (§ 31 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II), jfr. Sp. 3339 og til samme Udvalgs Bemærkninger hertil, jfr. den som Bilag 3 c aftrykte Betænkning, se Sp. 3347.

Til § 36.

Med Hensyn til Arbejdsanstaltens Anvendelse ved den særlige Forsorg for forsømmelige Forsørgere, Alkoholister og Omstrejfer henvises til Afsnit VII. Der henvises derhos til det raadgivende Udvalgs Bemærkning til den tilsvarende § 32 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II, jfr. Sp. 3201.

Naar det i Stk. 5 er angivet, at Ophold paa Arbejdsanstalten normalt kun maa strække sig over 1 Maaned, skyldes det, at man har villet betone, at et saadant Ophold i Almindelighed kun skal tjene til at foretage en Sortering af paagældende Personer, saaledes at det efter et kort Ophold paa An-